

CO JE PĚŠKNĚHO U NĚS DOMA (JEĀ TĚŠ...) - IV.

Středa, 21 duben 2010

A je tu další pokračování povídky o významného místa... Začneme vilami z nejslavnějších. Funkcionalistická vila filmového režiséra Martina Friese byla postavena v letech 1934 - 1935 podle návrhu architekta Ladislava Janáka.

Interiér zadal Friese vyhledávanému bytovému architektu Josefu Hesounovi, který realizoval ji Friese v inženýrské vile na Vinohradech.

Dodnes se dochovalo vodní vybavení interiéru nábytkem a kovovými svítilny. Vila je v majetku Frieseovy rodiny. Před cca 6 lety byla kompletně zrekonstruována. Je to památkově chráněný rodinný dům. Vila stojí v kopci a je schovaná za před ní stojícím jiným domkem a tudíž se blbě fotí. Ve stejné ulici stojí rondokubistická vila stavební postavená podle projektu architekta Pavla Janáka v letech 1921 - 1922. Interiéry a výzdobu fasády navrhoval malíř František Kysela. Na rozdíl od Frieseovy vily je poněkud okoralá a "ozdobená" několika satelity. Ve vile jsou 3 byty, každé se samostatným vchodem. Před ní poměrně velká zahrada, kus majitel/é prodali a v těsném sousedství se staví nový rodinný domek. Zatím je to jen hrubá stavba, i uvidíme, jak to bude vypadat spolu dohromady. Od roku 1993 je Hesounská vila zapsána jako kulturní památka a patří mezi 60 nejvýznamnějších vil na území hlavního města. Ulice Na Dlouhé mezi. - Táhne se údolím Zátiského potoka a je opravdu dlouhá. Začíná (nebo končí?) Diagnostickým ústavem pro mládež, konkrétně pro dívky 15 - 18 let... (Na netu jsem našel: "Před deseti léty to byl takový okřivený domek se zelenou střechou a měřítky v oknech. Z počátku to tam bylo jako ve vlně. . . Pokoje jsme měli tři, na každém z nich pár kovových paland, a všichni nás na každém pokoji spávalo deset. . . Hrůza. . . Strávila jsem tam rok, chvíli v ústavu, chvíli na Alternativě. Ale nic špatného jsem tam od nikoho neokoukala. Spíše naopak... Samozřejmě záleží na osazenstvu, tedy na klientkách, ale nás se tam tenkrát sešla fajn parta. Dodnes na ty věci ráda vzpomínám, i když je to paradoxní. ... Dnes to tam vypadá jako hotel Intercontinental, proti tomu, co to bylo dřív. Teď je to nádherná budova, holky bydlí maximálně po dvou, mají na pokoji vlastní kuchyňku, když chtějí, měly si uvažit čaj (o tom se nám mohlo jen zdát), skupiny jsou oddělené a pod zámku tak se nedochází ke konfliktům a celý "diagnostický" dostal rodinnou atmosféru. Vychovatelé jsou skvělí kamarádi, a měly osobně by se tam dnes šlo daleko lépe než před těmi devíti lety." - pozn. redaktorka d@niela) Měly Vltavy